

sig af det. Jeg kan såmænd udmærket godt forstå, at man gerne vil være hjemme og passe sit barn lidt længere tid – i særdeleshed, hvis man tilmed kan få det offentlige til at betale for, at man bliver hjemme og holder fri. Det var ministerens eget udtryk: »... når man kan få lov at blive hjemme og holde fri sammen med sine børn«. Jeg ville aldrig have turdet sige det så direkte, som ministeren udtrykte det, men når jeg kan citere hende, så må jeg vel have lov til det.

Det er helt korrekt, at det er det, de gør. Men det er nu altså ikke kun at holde fri og blive hjemme og passe sine børn, skulle jeg hilse at sige, og enhver mor i dette selskab vil vide, at der faktisk også er arbejde med at passe sine børn, hvis man vil gøre det ordentligt, og det håber jeg sandelig også de vil gøre.

Vi ser som sagt på, at det er en stramning. Det er bare ikke nok. Vi håber på, at vi, når det skal til genforhandling om to år, kan få strammet op, således at det kommer til at passe til det danske samfund og ikke blot til, hvad nogle partier ønsker at give af tilskud for at få flere stemmer. Vi ønsker, at partierne her i Folketinget vil være lidt mere ærlige og sige: Hvordan får vi den danske husholdningsøkonomi til at hænge sammen? Det gør vi ikke ved, at vi giver hinanden tilskud for at gå hjemme og passe os selv, og lave disse orlovsordninger – for slet ikke at tale om sabbatorloven, som heldigvis ifølge det her forslag udløber i 1999. Det er for sent, men vi håber på, at vi kan få det stoppet endnu tidligere, så vi kan få stoppet alle disse narrestreger, som der reelt er tale om.

Vibeke Peschardt (RV):

Det Radikale Venstre har i modsætning til det, vi lige har hørt fru Annette Just sige, en temmelig positiv indgang til orlovsordningerne som helhed. Jeg vil også godt sige til fru Ulla Tørnæs i forbindelse med den arbejdsmarkedsreform, som vi var med til at gennemføre sidste år: Orlovsordningerne blev indført som forsøgsordninger, og for Det Radikale Venstres vedkommende var ordningerne tænkt som arbejdsmarkedsforanstaltninger, der skulle afhjælpe arbejdsløsheden, der var steget og steget fra slutningen af 80'erne, indtil det efterlyste kurveknæk indtraf for ikke så lang tid siden. For arbejdsløshedskurven er knækket, og lige i dag har vi fået nye, positive tal på næsten 9.000 mennesker. Flere er kommet i arbejde, og økonomien i det danske samfund har det godt. Det vil sige, at vi foreløbig har råd til at køre disse

ordninger videre, dog i den form, hvori det er fastlagt i finanslovsforliget.

Orlovsordningerne er blevet en gigantisk succes hos borgerne. De sidste tal, jeg har hørt om orlovsordningerne, er, at det er 60.000 eller deromkring, der enten har været eller skal på orlov, og det er mange. Borgerne har taget ordningerne til sig i en sådan grad, at regeringen nu bliver kritiseret – og det er jo også sket her i dag – for at nedsætte orlovsydelse til 70 pct. og senere til 60 pct. for børnepasningsorloven og sabbatorloven.

Jeg synes faktisk, det er at vende tingene lidt på hovedet, og jeg kunne godt tænke mig at se det fra en anden vinkel. Der er nemlig tilsyneladende ikke så mange, der tænker på, at for to år siden havde vi slet ikke velfærdsgoder af denne her type.

Jeg ved godt, at der i KV-regeringens tid også blev lavet orlovsordningsaftaler, men her har vi altså faktisk ret til børnepasning i et helt år, som det er lavet nu, og vi har også sabbatorloven, som vi måske er en anelse forbeholdne over for; den udløber da også i 1999.

Endelig er der uddannelsesorloven, og jeg vil godt sige, at det nok er vores hjertebarn. Den har fået et løft, og det var vi betænkelige ved på grund af pengene, men som en del af forliget har vi altså givet os, sådan at der nu er en fuld sats på 100 pct. af dagpengene.

Til gengæld er vi tilfredse med, at den fortsættelse af satsen på 100 pct. nu bliver kædet sammen med en samlet voksen- og efteruddannelsesreform, så de forskellige ordninger kan blive sat ind i nogle nye helheder.

Menneskeligt og familiemæssigt er der for os ingen tvivl om, at børnepasningsorloven er et kæmpegodt for børnefamilierne. Og sådan som den er sat sammen nu, mener vi, at den har en fin mulighed for at fortsætte. Jeg vil godt lige nævne, fordi det blev sagt før omkring kommunerne – jeg tror også, det var fru Ulla Tørnæs, der nævnte det – at jeg gerne vil undersøge en mulighed. Den går faktisk på, at kommunerne, hvis de vil, kan give et tilskud på op til 35.000 kr. om året. I den kommune, jeg kommer fra, har vi fundet ud af, at forældrene faktisk ville tage orloven, selv om de slet ikke fik det tilskud fra det offentlige. Derfor har vi i den kommune sat tilskuddet ned til det halve, og det tror jeg der er andre kommuner der også gør.

Det viser også noget om, at børnepasningsorloven er blevet så populær, at vi tror, folk vil bruge den selv med de nedsatte takster.